

Kirchenrat
Die deutschsprachige Gemeinde in der Dänischen Volkskirche
Menighedsrådet
Den tysksprogede menighed i den Danske Folkekirke
Larslejsstræde 11, kld.
1451 København K
Telefon: 21 43 38 83
sanktpetrityskemenighed.sogn@km.dk
www.sankt-petri.dk

Til

Statsminister Mette Frederiksen
Udenrigsminister Jeppe Kofod
Justitsminister Nick Hækkerup
Udlændinge- og Integrationsminister Mattias Tesfaye
Kirkeminister Joy Mogensen

cc.

Politisk ordfører Jesper Petersen
Kirkeudvalget

København den: 11/2 2021

I forbindelse med forslaget til Lov om prædikener på andre sprog end dansk tillader vi os hermed at forklare vores synspunkter.

Vi er menighedsrådet for den tysksprogede menighed i den Danske Folkekirke Skt. Petri i København og repræsenterer dermed den ene tysksprogede menighed inden for Folkekirken. Menighedens medlemmer er medlemmer af den Danske Folkekirke. Således ligger det både i vores identitet at være en fuldstændigt integreret del af den Danske Folkekirke, ligesom det ligger i Folkekirkens identitet, at den har en tysksproget menighed blandt sine medlemmer. Med det planlagte lovforslag ville denne identitet gå tabt – et brud ikke kun med den Danske Folkekirkens, men også med hele Danmarks tradition og historie. Og dermed med landets identitet.

Det tyske sprog har i over syv århundreder været tæt forbundet med Danmark. Dette bliver synligt i Skt. Petris historie. Vores menighed føres tilbage til 1300-tallets "Hellige Treenighedsorden", som dengang konstituerede den såkaldte tyske koloni i København. I 1537 indledte Christian 3. reformationen i Danmark, under ordnede forhold ledet af Johannes Bugenhagen, "Nordens reformator" og én af Martin Luthers tætteste medarbejdere. I 1550 udgav den samme Christian 3. den første helbibel på dansk, en bibel, som havde Luthers tyske bibeloversættelse til forbillede og blev trykt af den tyske Ludvig Dietz fra Lübeck, som kongen havde tilkaldt til København. I takt med, at det tyske sprog også vandt indpas ved hoffet, voksede det tysksprogede mindretal i København kraftigt, således at kongen Frederik 2. i 1575 udstedte de første kongelige privilegier til vores menighed med tilladelse til at afholde gudstjenester på tysk. Endelig overdrog Frederik 2. Sankt Petri kirken til menigheden i 1585, en kirkebygning midt i København, dør om dør med Domkirken. I 1446 år er der altså lovligt blevet prædikeret på tysk i København – inden for den danske kirke, også efter den blev til Folkekirken i forbindelse med indføringen af religionsfrihed i 1800-tallet.

SANKT
PETRI
KIRCHE

Stadig i dag har vi, sammen med den dansk-tyske Skt. Petri Skole, et særligt og levende forhold til Kongehuset igennem vores Kongelige Patron, generalløjtnant Kjeld Hillingsø. Den Kongelige Patron sikrer respekten for de ovennævnte privilegier. En fratagelse af privilegiet ville indebære, at Sankt Petri får frataget et privilegium der er garanteret af Kongehuset selv. I denne sammenhæng har den Kongelige Patron allerede offentligt ytret tvivl i forhold til lovforslaget.

Det er dog ikke kun i forhold til Danmarks og den danske kirkes historie men også til nutiden, at vi udtaler os imod lovforslaget. I kraft af at Skt. Petri også varetager funktionen af en udenlandsk menighed under den tyske Evangelische Kirche in Deutschland, berører lovforslaget også de diplomatiske relationer med nabolandet. Hvis lovforslaget vedtages, ville Skt. Petri være den eneste blandt de over 100 tyske menigheder i udlandet, hvor der ikke uden forbehold må prædikes på tysk. Omvendt ville det være vanskeligt at gøre rede for, hvorfor danske menigheder i udlandet, f.eks. i Berlin eller Paris, må fortsætte at prædike på dansk. Navnlig i forbindelse med det dansk-tyske Kulturelle Venskabsår, som vi fejrede i 2020, er denne udvikling irriterende.

Der henvises desuden til Bonn-København-Erklæringerne, hvor det danske mindretals tyskprogethed blev aftalt, og til den Europæiske Charta for Regional- und Mindretalssprog. Denne Charta taler udtrykkeligt om mindretal, dvs. den gælder ikke automatisk for samtlige indvandrere i et land.

De internationale medier ville reagere voldsomt på lovforslagets vedtagelse, jfr. hidtidig omtale i bl.a. "Nordschleswiger", i de tyske aviser "Süddeutsche Zeitung", "die tageszeitung", "Frankfurter Rundschau", i den østrigske "Die Presse", i tyske og østrigske radioprogrammer, i breve fra den Europæiske Kirkekonference (CPCE) samt fra det Lutherske Verdenforbund, og endelig i talrige danske dag- og ugeblade. Der findes en liste over de vigtigste kommentarer og omtaler på Sankt Petris homepage: <https://sanktpetrikirke.dk/2021/01/29/diskussion-um-predigtsprache-2/>

Endelig henvises der til praktiske forhold. Både professor i statskundskab ved KU Peter Kurrild-Klitgaard og Skt. Petris Kongelige Patron, generalløjtnant Kjeld Hillingsø har rejst spørgsmålet, hvem det egentlig er, der vil kontrollere overensstemmelsen mellem prædiken og manuskriptet, og hvad der sker, såfremt den påkrævede oversættelse ikke stemmer overens med den mundtlige prædiken. Når der er afvigelser fra et officielt manuskript, vil enhver prædikant uden videre kunne påberåbe sig distræthed i gerningsøjeblikket. Derudover ville lovforslagets implementering medføre store økonomiske belastninger, som især i coronatiden ville være uforsvarlige. Således fremgår det af de danske biskoppers åbne brev til statsminister Mette Frederiksen og til kirkeminister Joy Mogensen, at ifølge almindelige skøn ville oversættelsesarbejdet for blot én ugentlig prædiken, selv når den kun fylder 2 ½ sider, beløbe sig til ca 2.575 kr. De 279 ikke-danske mindretalsmenigheder i Danmark ville således i alt være konfronteret med årlige udgifter på minimum 37,4 mio. kr .

Vi anmoder under disse omstændigheder om, at regeringen undlader at fremsætte lovforslaget.

Med venlig hilsen

Stefan Reinelt
Formand for Skt. Petri menighedsråd i København

SANKT
PETRI
KIRCHE

